

PRÁVODAJ 2012 MĚSÍČNÍK SDĚLNÍMÍ

Floračský seniorát - Bratr Kálef

• Obsah tohoto čísla •

- 1 • O dětské víře... (Debora Rumlová, Rovečné)
- 2 • Bratr Kálef (Jan Tkadleček, Jihlava)
- 3 • Brněnský víkend (HAFNSKÁM a Jan Keřkovský, Jihlava)
- 3 • Dětská anketa aneb Co si ty děti vlastně myslí? (Ruth Šormová, Nové Město na Moravě)
- 4 • „Nedělka“ – dětské bohoslužby (rodinné neděle) (Hana Kulíková, Telč)
- 5 • Legofilm Jonáš v Ninive (Jan Tkadleček a Tvůrčí skupina NÁBO Jihlava)
- 6 • Pětiminutovky (Líza Svobodová, Kadov – Sněžné)
- 6 • Zvuk, halas a tartar... a ticho v nedělní škole (Markéta Popelová Nečasová, Nové Město na Moravě)
- 7 • Tip na dárek – kalendář (Ruth Šormová, Nové Město na Moravě)
- 7 • Pozvánka na Den rodiny (tentokrát do Horních Dubenek)
- 7 • Jaký je vlastně ten váš tábor? (Jakub Liška, Nové Město na Moravě a zápisky z táborové kroniky)
- 8 • Proč letos budou opět dva běhy tábora? (Marta Lišková a Jakub Liška, Nové Město na Moravě)
- 8 • Pozvánka na letní tábor Bratra Kálefa
- 8 • Pozvánka na SSUNŠ (tentokrát do Jihlavy)

O dětské víře...

Mk 10, 13–16

Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

„Prosím vás, jděte s těmi dětmi pryč. Vždyť ony tomu ještě nerozumí, jsou na to malé. Dělalj tu akorát lumpárny, vydávají různé zvuky, sem tam některé pláče nebo se nahlas směje, nebo začne nahlas povídat. Neumí se zkrátka chovat a nás to ruší. Přijďte, až budou mít rozum, až na to budou dostatečně velké,“ říká jeden postarší pán mamince se třemi dětmi. Další neděli tu je ale maminka i s dětmi zas a starší manželský pár se stále ohlíží a vrhá zlostné pohledy směrem k dětem, které se usazují vedle maminky a to nejmladší si pochoduje uprostřed uličky. „To snad není možné, zase z těch bohoslužeb nebudeme nic mít.“

To je častý problém, se kterým se ve sborech setkáváme, ale máme právo odhánět některé lidi od Ježíše? Můžeme určovat, kdo tu při bohoslužbách smí být a kdo ne, kdo je na slovo Boží připraven a kdo ne, kdo tomu slovu rozumí a kdo ne, kdo je na evangelium dostatečně starý a kdo by měl ještě chvíli počkat? Jak vlastně poznáme, čím víra je zralá na poslech Božího slova, na sdílení společenství, na přítomnost při bohoslužbách?

„Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“

Ježíš otevírá dveře i dětem nebo spíše právě dětem, vždyť takovým patří království Boží.

Proč právě dětem, proč ne spíše dospělým, kteří tomu už trochu rozumějí, kteří se umějí chovat a při bohoslužbách vzorně poslouchají. (No, někteří možná usnou, ale pořád je to lepší než pochodovat uličkou.)

Co je na dětech zvláštního, co má dítě oproti dospělému? Něco to dítě musí mít, když Ježíš říká, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.

Dítě totiž rozumí světu a bohoslužbě po svém, dítě má svou vlastní víru. A možná je tu řeč právě o dětské víře. Právě víra je u dítěte jiná než u dospělého. Já sama si už nepamatuji, jak se má víra od dětství proměnila, ale když se podívám na děti, když s dětmi hovořím, mám pocit, že jejich víra je prostší, upřímnější, a tím možná také pevnější a čistší. Dětská víra je také možná odolnější než ta, kterou mají dospělí. A tak i přes to, že je dítě malé a křehké, jeho víra je možná stabilnější a pevnější než víra nás dospělých. My dospělí jsme totiž prošli řadou pádů, strachů či životních omylů. Poznamenání špatnými zkušenostmi – zlobou, nenávistí, nedůvěrou – jsme ostražitější. Dospělí je oproti dítěti poznamenán životní zkušeností, nedůvěrou, a tak je opatrnější. Dítě je čisté, dokáže pevně důvěřovat, dokáže se spolehnout na druhého, opřít se o druhého. Dítě ještě dokáže věřit jaksí bez pochybností, dokáže věřit pevněji a hlavně dokáže věřit upřímně. Dětská víra je možná odolnější vůči mohutným poryvům větru než ta naše, „dospělácká“ víra, která se často ve větru zmrítá, jak věchýtek a mnohdy se od Krista odkloní.

Takovou dětskou víru popsal moc hezky italský salesiánský kněz Bruno Ferrero, tak ještě připojuji jeho krátký text:

Pole byla vyprahlá a zem praskala nedostatkem vláhy. Zažloutlé a povadlé listí smutně viselo z větví. Trávu na loukách slunce úplně spálilo. Lidé napjatě a nervózně zkoumali kobaltově modré nebe, zda se na něm neobjeví mráček. Každým dnem bylo vedro nesnesitelnější. Opravdový déšť spadl před několika měsíci. Farář svolal obyvatele vsi před kostel, aby společně prosili za dar deště. V určenou hodinu bylo náměstíčko plné lidí. V očích měli úzkost, ale také naději, že konečně zaprší. Mnozí si nesli předměty, kterými chtěli projevit svou víru. Farář přejížděl pohledem po shromážděných věřících a obdivně sledoval to množství křížků, biblí a růženců. Náhle se zastavil. Nemohl odtrhnout zrak od děvčátka, které způsobně sedělo v první řadě. Na klíně mělo složený červený deštník.

Debora Rumlová, Rovečné

BRATR KÁLEF

společnosti, které podporuje práci s dětmi a mládeží v Horáckém seniorátu

Co dělá Kálef?

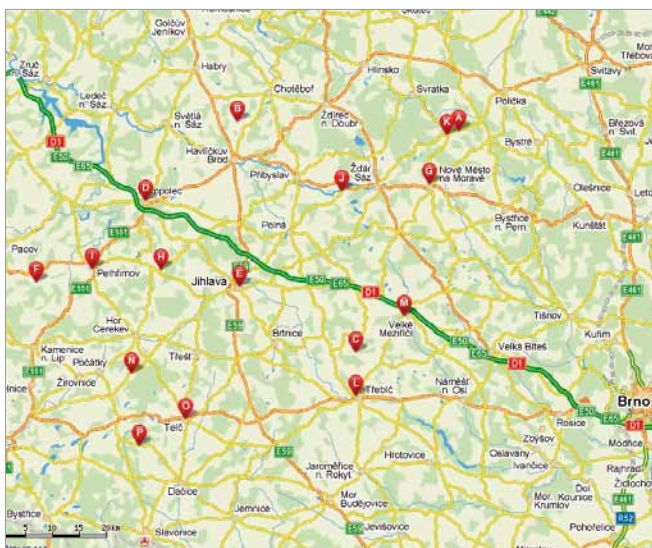
- pořádá letní stanové tábory pro děti a brigády mládeže
- připravuje seminář pro učitele nedělních škol
- organizuje jarní setkání rodin
- vydává časopis pro práci s dětmi
- podporuje práci s dětmi a mládeží ve sborech

Kdo je v Kálefovi?

- děti a mládež do 26 let
- dospělí individuální členové
- většina sborů Horáckého seniorátu

Kde všude je Kálef?

Členy Kálefa jsou sbory: Daňkovice (A), Horní Krupá (B), Horní Vilémovice (C), Humpolec (D), Jihlava (E), Moravč (F), Nové Město na Moravě (G), Opatov (H), Pelhřimov – Strměchy (I), Sázava (J), Sněžné (K), Třebíč (L), Velké Meziříčí (M). Kálef však spolupracuje i se sbory v Horních Dubenkách (N), Telči (O) a Velké Lhotě (P).

Bratr Kálef má nový výbor

Valná hromada letos v březnu zvolila na příští dva roky členy nového výboru a jejich náhradníky. Představujeme vám je i s oblastmi činnosti, za kterou mají odpovědnost:

V zadní řadě zleva:

Jan Tkadleček (předseda), Jihlava – organizace činnosti, kontakty se sbory
Ruth Šormová, Nové Město na Moravě – redakce a distribuce časopisu
Daniel Šimek, Nové Město – letní tábory, propagace

V přední řadě zleva:

Miki Erdinger, Sázava – dotace, granty, spolupráce s mládeží
Jakub Liška, Nové Město na Moravě – letní tábory, brigády, web

S výborem nadále spolupracují dva zvolení náhradníci:

Alice Svobodová (Sněžné) – vedení účetnictví
Tomáš Volf (Jihlava) – dosavadní správa webových stránek
a pravidelně také **Marcela Feltlová** – technická redakce časopisu

www.bratr-kalef.evangnet.cz
bratrkalef@evangnet.cz

Jan Tkadleček, Jihlava

OHLASY

Brněnský víkend

Jednou za čas podnikáme konfirmační víkendy. Tentokrát jsme navštívili Brno a tématem byly partnerské vztahy. Nahlédli jsme do víru vášní, důvěry a oddanosti. Touto tematikou nás provázel farář a psycholog Ivan Ryšavý. V souvislosti s tím jsme navštívili divadlo Husa na provázku a shlédli hru Leoš aneb tvá nejméně (o Leoši Janáčkově). Nazítří jsme dobyli hrad Špilberk a vtrhli do kasemat a poté do cukrárny (s předchozí zastávkou u sušených mniců a na Petrově). Během víkendu jsme se pobavili spoustou her pod vedením Mikiho Erdingera. Poznali jsme krásu nočního Brna a zažili pernou noc, při které jsme se „vyspali“ na schodech. V neděli nás šalina dopravila do kostela v Židenicích, kde jsme se zúčastnili ranních bohoslužeb. Po výborném kuchařském výkonu kuchařky farářky Markéty a kuchaře vikáře Mikiho jsme se šťastně vlakem vypravili do svých domovů.

HAFNSKÁM

Hafnskám vcelku výstižně popsal, co se v Brně dělo; tak jen dodám, že těch konfirmačních víkendů (které jednou za čas podnikáme) jsme si za dva roky dopřáli celkem pět a týkaly se konfirmandů z pěti sborů našeho seniorátu. Jejich tématem byl život – kdybyste se zajímali o další informace, jsou k nalezení například v minulém čísle zpravodaje v článku Zdeňka Šorma. Teď konfirmandy čeká ještě rozhovor se staršovstvem a pak už konfirmace: 29. dubna v Daňkovicích, 27. května v Jihlavě a v Novém Městě (do Jihlavy tentokrát přijedou i hornovilemovičtí), 3. června v Sázavě. Berte to třeba jako pozvání. Konfirmandi, ti jsou zase zváni na seniorátní dny mládeže 11.–13. května v Novém Městě. A jejich nástupci od letošního podzimu na podobná setkání, jaké tu popsal Hafnskám. (Mimochodem: HAFNSKÁM je společná přezdívka letošních jihlavskovilemovičských konfirmandů.)

Jan Keřkovský, Jihlava

konfirmandi na Špilberku

konfirmandi v Soběslavi

Dětská anketa

aneb Co si ty děti vlastně myslí?

(minianketa mezi dětmi v novoměstském sboru)

Co nejvíce nesnášíte?

Každý se projevil po svém, a tak z odpovědí víme, že nejčastěji děti nesnášejí školu (!), v tom se jich více shoduje. Jednotlivci pak přidali své originality, a tak víme, že někdo nesnáší fixy, jiný sledování pohádek, dalším vadí, když se jim někdo posmívá nebo když někdo druhému ubližuje. Svěřili se nám i ti, kdo nesnášejí pavouky a „blbě kec“!

Kolik měl Goliáš prstů ?

Tak tahle otázka vyvolala – nečekaně – velmi rozmanitou odezvu – Goliáš měl podle názoru dětí prstů 1 až 20, 4, 5, 10, 12, 20(±)...

„Tati, tys říkal, že Bůh přebývá v nebi. Ale naše učitelka náboženství nám řekla, že je tady s námi na zemi.“
Otec se to snaží synovi vysvětlit.
„Už to mám,“ vyhrkne za chvíli malý Marek. „Nebe je jeho byt a na zemi je jeho pracoviště.“

Farář vzal prvňáčky při hodině náboženství do kostela, aby jim vysvětlil, co tam všechno je. Jedna žena tam zrovna uklízela a drhla podlahu. Malá Vendulka pak doma nadšeně vyprávěla: „Mami, dnes jsme byli v domě Pána Boha. On tam nebyl, ale viděli jsme jeho ženu!“

NÁPADNÍK neboli INSPIROMAT

„Nedělka“ – dětské bohoslužby (rodinné neděle)

Z historického hlediska zažitý název „nedělky“ představuje práci s nejmladšími členy sboru, dětmi, odděleně od rodičů a ostatních dospělých. V našem sboru jsme pojali zapojení těch nejmenších do sborového dění alternativní formou, kdy se děti aktivně účastní bohoslužeb společně s ostatními dospělými. S ohledem na skutečnost, že v minulosti ve sboru chybělo několik ročníků těch nejmladších, bylo možné zvolit pro náš sbor odlišný průběh klasických nedělních škol.

Domnívám se, že v současné době prezentované především konzumním způsobem života, má čas strávený dětmi společně s rodiči a prarodiči významnou úlohu v utváření vztahu k bližnímu. Ze svého okolí můžeme pozorovat, že rodiče nevěnují dětem potřebný čas k osobnímu kontaktu, mnoho dětí je odkazováno k počítači, videohram a jiným komunikačním a zábavným prostředkům.

Náš sbor je přesvědčen o významu osobního kontaktu s dětmi a čas věnovaný našim potomkům přinese, doufáme, v budoucnu své plody. Z iniciativy nejmladšího člena staršovstva s podporou dalších rodičů, kteří vychovávají své děti již od útlého dětství ve víře, kdy Bůh je součástí jejich života, bylo nutné hledat cestu, jak zapojit ty nejmenší do sborového života. Společným cílem sboru bylo zatraktivnit bohoslužby tak, aby i ti nejmenší se cítili aktivními účastníky bohoslužeb, kdy se zklidní a svou mysl soustředí na Boha.

Spolu s br. farářem a ses. emer. farářkou jsme zvolili cestu, kdy jedenkrát za měsíc jsou organizovány rodinné neděle. Součástí rodinné neděle jsou klasické bohoslužby. V loňském roce, kdy ty nejmladší děti v předškolním věku nedokázaly číst biblický text, si připravovaly pro každé takové bohoslužby scénku z příběhu ze života Mojžíše. S dětmi během měsíce a na náboženské výuce, se nacvičila pásma, která se stala neodmyslitelnou součástí rodinných nedělí. Děti se plně soustředily na své vystoupení a snadněji chápaly příběh z Bible.

Bohoslužby o rodinných nedělích se liší od těch klasických pouze ve výběru písniček (ty jsou vybírány z dětského zpěvníku). Probíraný text je stylizován tak, aby mu porozuměly také děti.

V letošním roce, kdy většina dětí jsou už školáci, jsme zvolili náročnější formu jejich zapojení při bohoslužbách. Děti v předstihu obdrží text čtení z Písma, kde každé má na naučení určitou část, a společně jej při bohoslužbách přečtou. Následuje písnička a po ní výklad k příběhu z Písma.

O tom, že zvolená forma rodinných nedělí přináší své ovoce, svědčí zkušenost, že i ti nejmenší soustředěně sedí na klíně svých rodičů nebo prarodičů a jsou součástí sborového setkání. Neodmyslitelnou součástí rodinných nedělí je dvojice hudebníků z rodiny Svobodových, kdy otec Milan hraje na harmonium, doprovázen svoji dcerou Markétkou na flétnu.

Po bohoslužbách následuje tvůrčí zapojení dětí do kreativní dílny, ze které si odnesou výrobek vyjadřující vazbu na právě proběhlou hodinu. Celá tvůrčí dílna při rodinných nedělích je realizována za použití přírodních materiálů a děti si na ní rozvíjí svou fantazii.

Po dvacetiminutovém výkladu následuje třetí písnička a oznámení. Na závěr bohoslužeb děti spolu s jedním členem staršovstva nebo některého z rodičů či prarodičů přečtou společnou přímlovnou modlitbu.

Dobu, kdy se dětem věnuje lektorka, mohou dospělí usednout k společným rozhovorům při kávě a drobném pohoštění, které připravují jednotlivé členky sboru. Není výjimkou, že do dílny se často zapojí i rodiče nebo prarodiče a pomáhají dětem při výrobě. Některé z dětí, zvláště chlapci, si pak ještě zahrají stolní kopanou, kuželky či jinou hru na hracím stole v kanceláři.

Na závěr lze říci, že děti se na rodinnou neděli těší a dospělí si po bohoslužbách vytvoří atmosféru bratrské komunikace. Zhruba po dvou hodinách se rozcházíme k nedělnímu obědu a věřím, že naše konání je provázeno Duchem svatým.

Hana Kulíková, Telč

Legofilm Jonáš v Ninive

Tenhle nápad není na jednu nedělní, ale spíše na nějaký víkend s dětmi, sborový den nebo tábor. Potřebujete k němu totiž trochu víc času – zato nabízí uplatnění pro různé druhy talentů, spojí náctileté s předškoláky a ještě je to baví.

Výroba klasického animovaného filmu by byla piplavá a zdlouhavá práce, my jsme proto využili zdarma dostupný program na úpravu fotografií, který dokáže efekt pohybu nahradit: jmenuje se Photo Story (i já, počítačový elementarista, jej mohu doporučit, používání je jednoduché a logické). Zajímavě vám zpracuje nafočené fotografie. V našem případě jsme vycházeli z textu Jon 3–4 a zasadili jej do kulisy z lega:

Na začátku sestavíte alespoň hrubý scénář – to je práce spíše pro ty starší, může vypadat třeba jako tenhle úryvek:

Fotka	Text	Obraz	Řeč	Hudba/zvuky
3.	–	Sedící Jonáš	<i>Vypravěč:</i> I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé:	?
4.	–	Stojící Jonáš	<i>Boží hlas:</i> Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a svolávej v něm, co ti uložím.	?
5.	–	Kráčející Jonáš	<i>Vypravěč:</i> Jonáš tedy vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin uložil.	?

Podle scénáře stavíte z lega kulisy – tady se uplatní všichni. Pak se fotí scény – děj v každé z nich může připravit a realizovat třeba dvojice dětí. Protože nejde o film v pravém slova smyslu, není nutno mít snímek na každý pohyb ruky, ale stačí pár zásadních situací.

Fotografiemi nakrmíte zmíněný program a tam, kde je třeba, snímky nadabujete slovy a zvuky – opět se uplatní všichni. Podle chuti a možností si můžete vyhrát s pohybem snímků (to je ten hlavní figl programu, efekt „jedoucí“ kamery), dodat hudbu, dopsat texty a podobně.

Nejzajímavější mi ale nakonec na celém podniku přijde jeden neviditelný efekt, který tahle technika práce s biblickým textem přináší: prožívání a hraní rolí je tu bezpečné a nenásilné, přemýšlení o poselství příběhu je při tvorbě přirozené, spontánní.

Náš lego-film se jmenoval „Jonáš v Ninive“ a můžete jej shlédnout na stránkách jihlavského sboru v sekci Video nebo rovnou na tomto odkazu: <http://jihlava.evangelnet.cz/cz/video/>

Výroba „filmu“ tohoto (docela velkého) rozsahu jsme věnovali 5 setkání v rámci náboženství (tj. 8 hodin) a zhruba stejně tolik trvaly dokončovací práce (už bez dětí). Důležitým vrcholem byla premiéra, pro kterou jsme společně vyrobili plakáty a „volné“ vstupenky pro rodiče, známé a kamarády. Všichni pak chtěli být uvaděčkami, které hlídají a u dveří trhají vstupenky. Promítání se vydařilo, chyběl možná jen film o filmu – avšak tímto článkem je snad i tento nedostatek nahrazen. A pokud vás inspirujeme k podobnému podniku, bude „naše radost úplná“ . . .

Jan Tkadleček a Tvůrčí skupina NÁBO Jihlava

Pětiminutovky

Zkouška orchestru

Hra na odreagování, potřebujeme-li děti zklidnit a zkoncentrovat.

Pomůcky: nejsou nutné žádné, pro zpestření můžeme použít Orfovy nástroje nebo jakákoli přírodní chřestidla, věci vydávající zvuky.

Posadte nebo rozstavte děti do orchestřiště tak, aby všechny viděly na dirigenta. Každý hráč si zvolí nějaký tón nebo zvuk, který bude vydávat (předem si nachystejte zvukové varianty pro nerozhodné a váhavé – podle muzikálnosti vaší skupiny případně zvuky přidělte). Instruuje děti, že všichni muzikanti musí sledovat dirigenta a hrát jen, když dirigent vydá pokyn. Než začnete hrát, naučte je několik pokynů, jak budete orchestr dirigovat – rychlost pohybu vašich rukou udává tempo, zvednete-li ruce nad hlavu, znamená to zesílit, dáte-li ruce úplně dolů, znamená to zeslabit, a pokud ruce úplně rozpažíte a zastavíte jejich pohyb, znamená to pauzu a všechny nástroje musí okamžitě zmlknout. Tyto pokyny samozřejmě s dětmi secvičte, mají tak možnost vyzkoušet si svůj „nástroj“ nebo hlas. Nebojte se zapojit beatbox. Dirigent si může vydupávat rytmus nohou nebo počítat. Pořádně si ten rambajz užijte a hlavně se na ten chaos dopředu psychicky připravte ☺.

Kočkopes

Hra na spolupráci a sociální interakci pro děti od 8 let a starší.

Pomůcky: papíry a tužky nebo pastelky do dvojic

Rozdělte děti do dvojic, před každou dvojici položte papír a pastelky. Vysvětlete jim, že budou společně kreslit a nebudou smět u toho mluvit. Použití smí pouze jednu z pastelek, kterou budou držet společně. Zadání kresby jim předejte na kousku papíru – zadání kresby je tajné. Každá dvojice má stejný úkol, ale v rámci dvojice je zadání odlišné – jeden má za úkol nakreslit kočku, druhý psa, ale o rozdílném úkolu děti ve dvojici vzájemně nevědí. Dejte dětem časový limit 1–2 minuty na vypracování zadání. Kontrolujte, aby děti dodržovaly zákaz mluvení a pozorujte je. Podle toho s jak starými dětmi pracujete, hodnotte výsledek jejich práce společným rozhovorem. Příklad otázek k diskuzi:

1. Co jste nakreslili? Jak vám to šlo?
2. Kdo vybral tužku? Dohodli jste se? Proč jste vybrali tuto barvu?
3. Jak jste drželi tužku? Kdo více vedl tužku?
4. Domlouvali jste se nějak? Jak?
5. Proč se vám obrázek ne/povedl? Jak ho hodnotíte?
6. Jak jste se při kreslení cítili?

Líza Svobodová, Kadov – Sněžné

*Ve škole se zeptá malá Doris učitelky: „Pán Bůh je nemocen?“
„Jak jsi na to přišla, dítě?“
„Maminka četla v novinách, že Pán Bůh k sobě povolal pana doktora Nováka.“*

Lucka vysvětluje mladší sestře, co je v bibli o posledním soudu. Bůh shromáždí všechny lidi a rozdělí je do dvou skupin. Těm napravo řekne: „Pojďte dle ní, vy jste byli hodní.“ Ale těm nalevo řekne: „Jděte všichni pryč, znervózňujete mě!“

Zvuk, halas a tartar ... a ticho v nedělní škole

Děti vydávají zvuky rády. Někdy může tichý dospělý nabýt dojmu, že čím méně je dítě vidět, tím víc usiluje o to, aby bylo slyšet. Když se snaží být slyšeno více dětí naráz, občas přestane být slyšet učitel nedělní školy. Ale záliba ve zvucení a vyrábění hluku může děti skvěle aktivizovat a nadchnout do hry.

Se zvukem pracuji v neděle ráda. Protože si zatím nikdo nestěžoval, doufám, že to není slyšet do kostela. Ráda bych se podělila o několik jednoduchých her, které využívají zvuk a které se dají libovolně měnit a přizpůsobit potřebám právě probíraného příběhu. Hodí se pro mladší děti.

Na dirigenta

Hra spočívá v jasné dohodě na určitém gestu, kterým dirigent řídí hlasitost zvuku. Například, má-li dirigent ruce nad hlavou, je zvuk „orchestru“ maximální, dá-li ruce dolů, zvuk se ztišuje, a pokud rozpaží ruce od těla, je úplně ticho. Zvuky se mohou vydávat na orfovy nástroje, tleskáním, dupáním. Je možné používat i hlas, ale je to riskantní, může to vést k tomu, že děti budou křičet a poškozovat si hlasivky. Prvním dirigentem bude nejspíš učitel. Pak je výhodné nabídnout roli dětem. Hra se hodí, když potřebujete zdůraznit téma jasně daných pravidel (a autority). Je taky použitelná, když potřebujete simulovat bojový ryk a jiné hlasité projevy biblických dějů. Zároveň přináší uvolnění napětí a vybití nahromaděné energie.

Zvuková koláž

Když potřebujete navodit představu nějakého prostředí, může být tahle aktivita zajímavou cestou. U malých dětí začínám otázkou, co si myslí, že

může být na určitém místě slyšet (například na lodi, když je na moři bouřka, v břiše velryby, ve velikém městě dávných časů...). Teprve po takovém sbírání nápadů nabídnou dětem, abychom si zkusili zvuky daného místa udělat teď a tady. Starší děti mohou mít u vydávání zvuků zavřené oči (budou se pak lépe soustředit). Pokud se to hodí, může jedno z dětí sedět uprostřed kruhu a zvuky poslouchat (například může být Jonášem ve velrybím břiše a pak může ostatním říct, jak asi Jonášovi bylo).

Zvuková štafeta

Principem hry je předávání zvuku od jednoho dítěte k druhému. Nejjednodušší varianta je předávání po kroužku. Každé dítě má k dispozici nějaký orffův nástroj, nebo jinou věc ke zvucení. Pravidla ohledně předávání zvuku můžete upravovat podle potřeby – zvuk může přebrat následující hráč tím, že začne hrát, nebo musí čekat, až předchodí hráč sám dohraje apod. Je možné pohrát si s tím, co to znamená, když se štafeta někde (např. u učitele) zasekne – přestala se šířit dobrá zpráva? Nebo někdo zarazil pomluvu?

Odkud ten zvuk jde

Nevýhodou této hry je, že vyžaduje zavřené oči u všech hráčů. Malé děti obvykle hrají poslepu nerady. Učitel vydává zvuk (například na triangl) a děti ho po zvuku hledají. Mohou za ním jít, jednodušší variantou je, že pouze z místa ukazují, odkud se zvuk ozývá. Tento známý postup se dá „naroubovat“ na spoustu biblických vyprávění, kde jde o hledání, zaslechnutí Božího hlasu atd. Na rozdíl od předchozích her vyžaduje od dětí úplné ztišení.

Markéta Popelová Nečasová, Nové Město na Moravě

Tip na dárek – kalendář

Každý rok vymýšlíme, jak obdarovat děti, které hrají vánoční hru. Dlouhá léta byla v balíčku nějaká knížka, k tomu pomeranč nebo nějaká jiná dobrota. V posledních letech dárky kromě dětí dostávají i další lidé – učitelé nedělní školy, varhaníci, kostelnice, ti, kdo doručují nahrávky bohoslužeb do domu s pečovatelskou službou apod. – a snažíme se objevit vždycky něco, co by nějak souviselo s tématem a názvem hry nebo s naším sborem. A tak mají obdarování třeba trička, poštáčky nebo svačtinové krabičky, to vše s potiskem (bývá to většinou název hry s obrázkem). Inspirací pro vás snad může být i náš poslední nápad – originální kalendář s fotografiemi a spoustou pozvánek na sborové akce, který jsme rozdávali o Vánocích 2011.

Ruth Šormová, Nové Město na Moravě

Horácký seniorát a bratr Kálef
vás zvou na

DEN RODINY

sobota 19.května 2012
v Horních Dubenkách

10.00 - společné zahájení v kostele, pobožnost: Tomáš Vítek
10.30 - přednáška pro dospělé s rozhovorem:
Co můžeme udělat pro své děti, aby byly šťastné
a odpovědné - PhDr. Jan Šíkl, psycholog a terapeut
- souběžně program pro děti: Žonglování, hry.
12.00 - společný oběd
13.00 - vlastivědná procházka k památníku u rybníka Bor
14.00 - kouzelnické představení: Kája Pomahač

Účastnický příspěvek k uhrazení nákladů celé akce včetně občerstvení a oběda: děti 50Kč, dospělí 90 Kč, rodina 230Kč

Zvány jsou všechny generace!

Svoji účast nahlaste na adresu:
horni.dubenky@evangnet.cz nejlépe do 14.května

Jaký je vlastně ten váš tábor?

Takovou otázku dostávám poměrně často. Nebo i: „Co se tam děje? Co tam všechno děláte? Nenudíte se tam?“ Jestli to zajímá i vás, zkusím vám to přiblížit.

Tedy, využiji k tomu zápisů z naší táborové kroniky, kterou jsme v roce 2009 svědomitě vedli. Podílel se na ní celý tábor – události z každého dne měl totiž zapsat vždy jiný táborník, a to přesně tak, jak ho on sám prožil.

Protože je kronika dlouhá, vyberu pouze pár částí, autenticky přepsaných do elektronické podoby. Nutno ještě dodat, že ten rok jsme měli téma Tajuplného ostrova od Julesa Verne. U každého záznamu je uveden jeho autor a datum zápisu. Kurzívou jsou doplněny moje vysvětlující poznámky.

Jakub Liška, vedoucí na táboře Bratra Kálefa

Bylo ráno 9. 8., léta páně 2009, když se kdesi v táboře Bratra Kálefa ozval hlahol kytary a všichni museli vstávat. Následoval prastarý zvyk, už z dob minulých Kálefů. Tato fascinující věc se dělá takto: začne se odpočítávat 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 a ten, kdo dosud nepřišel, dělá 1 dřep, 2 dřepy, 3 dřepy, 4 dřepy, někdy dokonce i 5 dřepů, 6 dřepů, nebo 7 dřepů, ... Až všichni dodřeпоvali, ujal se rozcvičky zkušený (P)pelikán (*jeden z vedoucích – Martin Pelikán*). Po vyčištění zubních kostí byl nástup, vedený inženýrem Smithem. Mezitím kuchařky s pomocí služby ukuchtily snídani – chleby s medem a marmeládou (*každý den má jedna ze skupinek službu, při které pomáhá s pracemi nutnými k chodu tábora – v kuchyni, se dřevem, ...*). Po snídani se Geda Spilet (bývalý kazatel) rozhodl, že postavíme kostel. A byla bohoslužba. ...

Áron Tkadleček, neděle 9. 8.

Ráno v 8:00 budíček, pak následovala rozcvička. Po ní nástup a pak výborná snídaně. Dopoledne jsme hráli menší hry v hangáru, protože bylo špatné počasí. K obědu byla výborná koprivka a ještě lepší rizoto.

Po poledním klidu jsme chodili po skupinkách na různá stanoviště, kde jsme plnili různé úkoly. Když jsme přišli do tábora, rozdělávali jsme oheň bez zápalek. Pár skupinkám se to málem povedlo třením.

Po zkoušení rozdělát oheň jsme šli na večeri. Po večeri se dělalo dřevo na večerní oheň a do kuchyně. Potom byl večerní nástup. Hru vyhráli žlutí.

Po nástupu jsme šli k ohni, kde jsme zpívali písničky (*zpíváme vždy ze Svítáku*). Večer se konaly noční hry. Větší z nás šli na „akci Havran“ – museli jsme se dostat z místa v okruhu 10 km zpět do našeho tábora. (*Na toto místo byli dovezeni se zavázanýma očima, takže nevěděli, jakou cestou se tam dostali a cestu zpět si museli nalézt zcela sami, bez baterky, mapy a dalších pomůcek.*) Menší chodili lesem. To je z 3. srpna asi všechno.

Kuba Růžička a Vojta Žák, pondělí 3. 8.

... Při dalším odpočinku nás přepadl hladový trosečník, který žil na ostrově sám už 30 let.

Rozhodlo se, že ho odvedeme do tábora. V táboře jsme mu chtěli dát najíst, ale on nám předvedl svůj vlastní způsob opatrování potravy. Z lesa přinesl kus syrového masa, ale nakonec jedl s námi teplou večeri. Jelikož neuměl moc psát ani mluvit, svůj životní příběh, nebo co má rád, nakreslil. A my jemu také.

Při večerním nástupu nám ing. Cyrus Smith oznámil, že během naší nepřítomnosti v táboře nám někdo ukradl zvon, truhlu, buben, pušky a jiné věci.

Večer jsme seděli u ohně a zpívali jsme. Náš zpěv přerušily výstřely z pušek. Trosečník nám oznámil, že to stříleli piráti. Potichu jsme se šli podívat, kolik jich je. Bylo jich 9 nebo 10. Byli ozbrojeni a my jsme se pomalu vraceli do tábora, kde jsme se domluvili na zítřejším plánu.

Bětko Trávníčková, pátek 7. 8.

Proč letos budou opět dva běhy tábora?

Pořádání letních stanových táborů Bratra Kálefa je již v našem sdružení pořádně dlouhá tradice. Přesněji řečeno, letos to bude právě 16 let, co táborová vlajka zaválala na našem stožáru poprvé. A za tu dobu „Kálef“ (jak my táborníci říkáme zkráceně našemu táboru) prošel mnohými změnami.

Například z původních pouze „podsadačků“ jsem se přesunuli i do „týpek“, párkrát se také stěhovalo na jiná tábořiště, střídali se hlavní vedoucí a v neposlední řadě se měnil i počet běhů, které jsme pořádali.

Dlouho to byly běhy dva – jeden původně pod taktovkou Alice Svobodové, které nikdo neřekne jinak než Líza, a druhý vedl Petr Haška, kterému se říká stále Petr. Oba běhy fungovaly nezávisle na sobě a setkávaly se na nich děti od sedmi do patnácti let. Před několika roky Petrův běh ale znenadání skončil. Letos jsme se rozhodli druhý běh obnovit. Ale trochu jiným stylem.

V minulých letech jsme se setkali s problémem, že program, který baví jak menší děti, tak ostřílenou mládež, je poměrně těžké připravit. Proto jsme se letos na podzim shodli, že uděláme změnu a rozdělíme tábor podle věku a uspořádáme tak dva běhy – jeden pro mladší děti (od dokončené 1. třídy do 13 let v termínu od 18. 7. do 28. 7.) a druhý pro mládež (od 13 do 16 let v termínu od 29. 7. do 8. 8.). Důvodem byla i poměrně početná skupina patnáctiletých, kteří stáli o další tábory. My vedoucí jsme se také rozdělili do dvou týmů (avšak samozřejmě ne podle věku), které oba tábory připravují pod vedením hlavních vedoucích: Jana Keřkovského (vede běh pro mladší) a Miroslava Korbičky (ten zase pro starší). Doufáme, že nám všechny tyto změny dovolí vytvořit tábory ušité na míru oběma skupinám táborníků. To celé na novém parádním tábořišti u Křidel, blízko Nového Města na Moravě.

Věříme, že se nový model osvědčí a budeme v něm pokračovat i v dalších letech. A jestli to chcete posoudit na vlastní kůži a prožít s námi 11 dní prázdnin, určitě kontaktujte naše hlavní vedoucí a přihlaste se také. Kontakty jsou na přiložené pozvánce.

A ač jsou stále bližší informace k programu tajné, mohu čestně prohlásit, že příprava na tábor jsou v plném proudu a máte se opravdu, ale opravdu hodně na co těšit!

Marta Lišková (vedoucí na běhu pro mladší děti) a Jakub Liška (člen pracovního výboru Bratra Kálefa a vedoucí na běhu pro starší děti)

Malá Kristýnka hledí z okna do listopadového deště.
„Mami, já se tak těším na Vánoce! Doufejme, že nám do toho nepříjde poslední soud!“

Farář vypráví v kruhu známých zajímavou historku.
Malý synek pozorně naslouchá a potom otce přeruší:
„Tati, to se skutečně stalo, nebo teď kážeš?“

Po shromáždění řekl malý Martin své matce: „Už vím, co budu, až budu velký. Budu farářem.“

„To je výborné, ale jak jsi na to přišel?“

„Jednoduše. Stejně musím v neděli chodit do kostela. Myslím, že je zábavnější stát vpředu, říkat lidem, co chci, a ještě za to brát peníze, než tiše sedět a jenom poslouchat.“

Evička malovala. „Co to maluješ?“ zeptala se matka se zájmem.

„Pána Boha!“

„Ale Pána Boha nikdo nikdy neviděl.“

„To se změní, až dokončím obraz,“ nedala se malá kreslička.

„Proč se táta modlí, než jde kázat?“ ptá se synek evangelického faráře své matky.

„Prosí, aby mu Bůh pomáhal.“

Synek svráští čelo a zamumlá: „A proč to tedy Bůh neudělá?“

Bratr Kálef

vás srdečně zve na seniorátní

setkání učitelů NŠ a pracovníků s dětmi

Program:

„Já bych to udělal takhle“
praktické ukázky zpracování úlohy NŠ

Dětské představy o Bohu

Přednáška s rozhovorem: Ivan Ryšavý (farář a psycholog)

„Ach, ta mimina!“

inspirace pro práci s předškoláky

přijďte načerpat sílu, nápady, povzbuzení a seznámit se

v sobotu 1. září 2012 v Jihlavě